

कुर्वन् अनुष्टुभं हृन्दः इन्द्रियम् पञ्चाविं गाम् वयश्चेन्द्रे दधत् । पञ्चावयो यस्याः
सा सार्धद्विवर्षा गौः । स वेतु ॥ २६ ॥

होता यज्ञत्सुबर्हिषं पूषणवत्तममर्त्यं सीदन्तं बर्हिषि प्रियेऽमृतेन्द्रं वयो-
धसम् ।

बृहतीं हृन्द इन्द्रियं त्रिवत्सं गां वयो द° ॥ २७ ॥

शक्वरी । होता वयोधसमिन्द्रं यजतु । कीदृशम् सुबर्हिषं शोभनं बर्हिः प्र-
याजदेवता यस्य तम् । पूषणवत्तम् पूषास्यास्ति पूषणांस्तम् पूषा युक्तम् । अम-
र्त्यममरणधर्माणाम् । प्रिये रुचिते अमृता अमृते अनश्चरे बर्हिषि सीदन्तं तिष्ठ-
न्तम् । किं कुर्वन् बृहतीं हृन्दः इन्द्रियम् त्रिवत्सं गाम् वयश्चेन्द्रे दधत् । वत्सः
संवत्सरः त्रयो वत्सा यस्य त्रिवत्सो गौः त्रिवर्षी वृषः । स वेतु ॥ २७ ॥

होता यज्ञद्यचस्वतीः सुप्रायणा ऋतावृधो द्वारो देवीर्हिरण्ययीर्ब्रह्माण-
मिन्द्रं वयोधसम् ।

पङ्क्तिं हृन्द इहेन्द्रियं तुर्यवाहं गां वयो दधद्यत्वाज्यस्य होतयज्ञं ॥ २८ ॥

अतिशक्वरी । होता द्वारो देवीः ब्रह्माणं परिवृढं वयोधसमिन्द्रं च यजतु ।
कीदृशीद्वारः व्यचस्वतीः व्यचो व्यञ्जनं गमनावकाशो विद्यते यासु ताः । अत
एव सुप्रायणाः शोभनं प्रकर्षेणायनं गमनं यासु ताः । ऋतावृधः सत्यस्य वर्धयि-
त्रीः । हिरण्ययीः हिरण्ययीः दृढाः । किं कुर्वन् पङ्क्तिं हृन्दः इन्द्रियम् तुर्यवाहं
गाम् वयश्च इह इन्द्रे दधत् । सार्धत्रिवर्षी गौस्तुर्यवाहं तुर्यं चतुर्थं वर्षं बृहती-
ति ॥ २८ ॥

होता यज्ञत्सुपेशसा सुशिल्पे बृहतीऽउभे नक्तोपासा न दर्शते विश्वमि-
न्द्रं वयोधसम् ।

त्रिष्टुभं हृन्द इहेन्द्रियं षष्ठवाहं गां वयो दधद्वीतामाज्यस्य होतयज्ञं ॥ २९ ॥

अतिशक्वरी । होता उभे नक्तोपासा नक्तोपसौ (२.) विश्वं सर्वात्मकं वयो-